

Zdravím u Bez obalu!

Neustálé prohlubování propasti a rozevírání nůžek mezi bohatými a chudými, na které KSČM dlouhodobě upozorňuje a snaží se proti němu bojovat, si pomalu začíná vybírat svou daň i na mezilidských vztazích. A všimají si toho konečně taky média. Zatím co lidem pracujícím za minimální mzdu mnohdy po zaplacení složenek už žádné peníze nezbydou, vysokopříjmoví se kvůli inflaci stále častěji uchylují k investování, ve snaze o zamezení znehodnocování svých úspor. Bohužel, drtivá většina lidí v Česku aktuálně nemá ani na dovolenou, v horších případech ani na základní suroviny a o nějakém investování si může nechat jenom zdát. Pod hranici chudoby se podle Člověka v tísní propadl již milion českých domácností, další půlmilion podle odhadů čeká stejný osud v následujících měsících. Na desetimilionovou zemi jsou tohle naprosto alarmující čísla, která by snad žádnou vládu neměla nechat klidnou.

Co nám ale místo toho radí poradci pana premiéra? Když nemáte peníze, najdete si druhou práci. To je geniální rada na úrovni pirátského "když nemáte na topení, vezměte si doma svetr". V podobném duchu se v uplynulém týdnu vyjádřil také exguvernér České národní banky, Miroslav Singer. Poradce premiéra, nějaký pan Křeček, přitom doslova říká "Lidé by se měli zaměřit na osekání všech zbytných výdajů. Případně si mohou najít další zaměstnání, aby si navýšili příjmy." Já vážně netuším, jaké zbytné příjmy pan Křeček myslí, když lidé už nemají ani na maso, nebo na zaplacení účtů za energie. To jsou snad zbytné příjmy? Opravdu nevím, v jaké realitě tihle pánové žijí, ale to snad lidé chtějí moc, když chtějí mít střechu nad hlavou, teplo a dost jídla? To jsme to vážně dopracovali tak daleko, že jsou dnes základní lidské potřeby považovány za nějaký nadstandard či luxus? Podobná vyjádření, které se na nás v posledních týdnech z řad vládních zastupitelů valí, považuji za absolutní pravcový cynismus a výsměch.

Podobná vyjádření jsou jen důkazem toho, v jaké bublině a jak odtržená od reality se současná vláda nachází. Jak trefně citují Seznam zprávy francouzského sociologa Emmanuela Todda, "Je to čistý cynismus, když necháte dolní vrstvy, které jsou postiženy existenčními problémy, platit daně na výuku dětí vysokých úředníků." Právě proto je progresivní zdanění dlouhodobě jedním z klíčových programových bodů KSČM k narovnání třídní nespravedlnosti v Česku. Extrémně bohatí platí nízké daně, proto chybí peníze na služby občanům, zdravotnictví, veřejnou dopravu a jiné. V důsledku toho bohatí nadále bohatnou a chudí ještě více chudnou. Podle odhadů přitom uniká do zahraničí až 350 miliard korun, které by mohly sloužit například pro rozvoj českého hospodářství a budování vyšší potravinové soběstačnosti. To by ale vláda musela chtít problémy řešit, namísto knížecích rad.

Realita je totiž taková, že čím dál více lidí, kteří si zkrátka nemůžou najít další zaměstnání, pokud chtějí alespoň nějaký čas trávit s rodinou a vidět svoje děti, se uchyluje k půjčkám a hrozí jim riziko dluhové pasti. Negativní trend v ukazateli zadluženosti dokládají i data, podle kterých vzrostlo zadlužení obyvatel meziročně o rekordních 407 miliard korun, tedy více než 15 % celkového dluhu. Ten na konci prvního čtvrtletí poprvé v historii Česka překročil astronomické 3 biliony korun. Právě hypotéky, které řada občanů splácí, budou přitom podle ekonomů v důsledku inflace dalším zdrojem chudnutí obyvatel. Kvůli jejich refixaci budou totiž lidé měsíčně splácet v řadě případů až o několik tisíc měsíčně více, což spolu s bující inflací u energií a potravin povede ke zmíněnému propadu čím dál vyššího počtu lidí ze střední vrstvy pod hranici chudoby.

Marně byste tak nyní v Česku hledali segment trhu, ze kterého by přicházely nějaké pozitivní zprávy. Lidé stále poslouchají jen v důsledku čeho všeho budou chudnout. Vláda se ale přitom tváří, jako by se nic nedělo. Jako by ji nezajímalo znehodnocování úspor obyvatel, ani rekordní zadlužování. Jako by ji nezajímalo, že lidé nemají z čeho šetřit. Že musí kvůli zdražování redukovat nákup potravin. KSČM má přitom na rozdíl od všech sněmovních stran jasný a srozumitelný recept na to, jak toho dosáhnout. Stanovili jsme si jedenáct jasně formulovaných cílů, které vychází z úcty k práci každého člověka, a které povedou ke spravedlivější společnosti, ve které nebude možné, aby se bohatí spolu s politiky smáli lidem na kraji chudoby do obličejů.

Mimochodem posledním z těchto jedenácti bodů je požadavek na mír. A u toho bych se na okamžik ráda zastavila. V uplynulém týdnu se ke mně totiž dostalo jedno skandální video, o které se s vámi chci podělit. Na videu si bývalý americký prezident George Bush mladší pomýšlil invazí na Ukrajině s invazí do Iráku se slovy, že „jde o rozhodnutí jednoho muže zahájit naprosto neoprávněnou invazi.“ Že by snad George Bushe po letech dohnalo svědomí? Což o to, přirovnání to bylo co do lidského utrpení trefné. Jen moc nerozumím následně Bushově snaze situaci zlehčit, ani reakci publika, kterému podle všeho přijde ohromně vtípné, že George Bush způsobil smrt statisíců lidí, miliony připravil o domov a rozvrátil cizí zemi na dvě desetiletí.

A dál v zahraničí? Prezident Turecka Erdogan oznámil, že o rozšíření NATO by měl jednat turecký ministr zahraničí se svým americkým protějškem Blinkenem v rámci takzvaného turecko-amerického strategického mechanismu. Prezident doufá, že se mu povede Washington přinutit, aby mu povolil nakoupit modernizované stíhačky F-16. USA a další západní státy totiž na Turecko v roce 2020 uvalily sankce kvůli nákupu ruského systému protiletadlové obrany S-400 a také zrušily tureckou účast v programu stíhaček F-35. Erdogan chce nyní využít žádosti Švédska a Finska o přijetí do NATO, aby tyto zbraňové systémy získal. Oficiálním důvodem, proč Turecko nechce severské země do aliance vpustit, je jejich postoj vůči Kurdům. Švédsko financuje kurdské jednotky v Sýrii a obě země nechťejí vydávat příslušníky této menšiny, které Ankara považuje za teroristy, zpět do Turecka. Turecký ministr zahraničí otevřeně vydíral svou

švédskou partnerku Linde(ovou), kterou žádal, aby Švédsko přestalo podporovat syrské Kurdy. Pokud by mu Švédsko ustoupilo, tak by prý Turecko nepoužilo své právo veta, aby zablokovalo přijetí Švédska do NATO. Současně turecký ministr žádal, aby Švédsko vydalo do Turecka kurdské emigranty, kteří podporují Kurdskou dělnickou stranu (PKK). Turecká ekonomika je v troskách a popularita Erdogana je na historickém minimu. Turecko se potýká s obrovskou inflací, která vystoupala už na 67 procent. Erdogan, kterého čekají volby v červnu 2023, proto potřebuje prezentovat občanům nějaké své vítězství. Situace navíc připomíná rok 2009, kdy si Erdogan podmiňoval jmenování nového šéfa NATO Anderse Rasmussena tím, že Dánsko musí zrušit kurdskou televizní stanici. Rasmussen nakonec jmenován byl a o rok později kurdská stanice opravdu zanikla.

Kateřina Konečná, předsed.ÚV KSČM

Z prohlášení delegátů VI. sjezdu KR KČP

Budeme dále rozvíjet klubovou činnost ve Středočeském kraji, neboť všude žijí vlastenci spjatí, jak s českým pohraničím a jeho tisíciletou historií, tak i s národní kulturou a myšlenkou národní svébytnosti

Prožíváme všeobecnou společenskou krizi hodnot, která v novodobé historii nemá obdoby. Zvládnout se jí učíme všichni. Z dětství si pamatujeme slova našich rodičů i učitelů, abychom se dobře učili. Kladli nám na srdce, že opakování je matka moudrosti. A v případě našich dějin, jejich současnému tendenčnímu překrucování a snaze o jejich „modernizaci“, se tato hlubokomyslná moudrá slova a jejich připomínání stávají nutností.

Členové Středočeské KR KČP si pravidelně i ve složitých podmínkách, připomínají rozhodující mezníky ve vývoji naší společnosti, které byly v uplynulém období zaměřeny na zlepšení životní úrovně pracujících a především, zachování míru v Evropě i ve světě.

Navzdory pokračující propagandě požadavků sudetoněmeckého landsmanschaftu, podporovaných řadou vládních i regionálních politiků, kteří dokonce hledají podporu i u Petičního výboru komise Evropského parlamentu, která již několikrát projednávala požadavky na zrušení Dekretů prezidenta republiky, tzv. „Benešových dekretů“, se mnohé vlastenecké organizace, v čele s Klubem českého pohraničí a odborníky, právníky, historiky, politiky, snaží nejenom zabránit zrušení těchto (vítěznými mocnostmi), schválených Dekretů, ale prohlásit tzv. Mnichovskou dohodu za zločineckou a požadujeme od Německa, za všechny zločiny spáchané na našich občanech, městech, obcích a majetku i vyplacení válečných reparací.

Odsuzujeme snahu o podrývání ekonomické i politické suverenity našeho státu; lživý výklad moderních dějin a přepisování historických faktů.

Odsuzujeme antivlasteneckou výchovu na školách a otevírání dveří neofašismu. Přístup naší vlády k řešení Ukrajinsko-ruského napětí je toho dokladem.

Vytrvalá mediální antivlastenecká kampaň vytváří komplikované až nepřátelské prostředí téměř u všech generací. Tato kampaň má jediný cíl – pomocí pomluv, lží a polopravd zdiskreditovat na veřejnosti poslání Klubu českého pohraničí a dalších vlasteneckých organizací, jako celku.

Nadále budeme prosazovat české národní zájmy, ctít ideu slovanské vzájemnosti, myšlenky mírové spolupráce mezi národy a sociálního pokroku. Budeme nadále s úctou vzpomínat všech těch, kteří pro lepší časy v naší zemi, položili své životy.

Delegáti VI. sněmu KR KČP 21.5.2022

Volby do obecních zastupitelstev se blíží

Letošní podzimní volby do zastupitelstev obcí budou nejdůležitější v polistopadové historii České republiky. Na vládu se spoléhat nelze. Proto pečlivě zvažte, než tomu kterému kandidátovi dáte svůj hlas, zda právě on bude tím zastupitelem (kandidátem na starostu či místostarostu), který bude hájit vaše zájmy.

Pokud chceme v blízké budoucnosti alespoň trochu slušně žít, je nutné přenést rozhodující díl zodpovědnosti právě na místní zastupitelstva.

Vláda Petra Fiala nás odepsala. Český občan se pro ni stal pouhým voličem, který má legitimizovat její protiobčanské konání. Ptejte se kandidátů, co konkrétně chtějí ve vaší obci nebo městě prosazovat.

Před zvolenými zastupiteli bude jeden naprosto zásadní úkol – hledat řešení, jak pro svou obec a město zajistit v rámci daných možností maximální soběstačnost. Zejména tu potravinovou, protože právě nedostatek potravin české zemi akutně hrozí. Možnosti existují. Není jich sice mnoho, jsou omezené, ale i ty reálně se nabízející aspoň v tom základu onu soběstačnost skýtají.

Českobudějovická KSČM je ve svém volebním programu má a občanům je nabízíme. Vedení města, které vzejde z těchto voleb, musí efektivně podporovat každou občanskou aktivitu, která umožní lidem přístup ke kvalitnímu a cenově dostupným potravinám. Proto také v další části našeho programu klademe důraz na spolupráci s místními firmami, které se produkcí potravin jakkoli zabývají.

Nečeká nás snadné období. Netvrdíme, že ve všem, ale v mnohém si život můžeme usnadnit a zpříjemnit sami. Tím, že v zastupitelstvu usednou lidé, kteří budou pro své voliče skutečně ochotni pracovat, kteří budou poctivě naslouchat jejich problémům a budou je vnímat jako lidi. Nikoli jimi po vzoru Fialovy vlády pohrdat jako nepotřebným materiálem, jenž účastí ve volbách splnil svoji roli a nyní už jenom překáží.

KSČM čelila a čelí po listopadu 1989 mnoha až brutálním útokům. Jsme připraveni, čelit jim i nyní. Navzdory tomu, že občany nepodvádíme, že jim nelžeme a že vše, co slibíme, se snažíme dodržet.

Je to na vás, vážení spoluobčané, jak se rozhodnete. Zda uvěříte slibům zprava, jež se po volbách v prach obrátí, nebo vsadíte na tolik proklínané komunisty, kteří před současnou situací varovali od počátku 90. let minulého století a hlasy zprava jim nasazovaly psí hlavu.

